

UTJECAJ GEOMETRIJE REZNE OŠTRICE NA VIJEK TRAJANJA SVRDLA

INFLUENCE OF GEOMETRY OF CUTTING EDGE TO DRILL LIFE

Ivan Trupković, Zlatko Botak

Stručni članak

Sažetak: Geometrija rezne oštice spiralnog svrdla može biti različitog oblika, a pri obradi odvajanjem čestica može imati odlučujući utjecaj na uspješnost obrade. Karakteristike materijala iz kojih se najčešće izrađuju svrdla i postupak njihove izrade utječu na njihovu produktivnost i ekonomičnost. U eksperimentalnom dijelu rada prikazani su rezultati obrade za nekoliko svrdla, izrađenih iz odgovarajućih materijala i različitih oblika čeone oštice.

Ključne riječi: bušenje, geometrija oštice, izrada svrdla, materijal alata

Professional paper

Abstract: Helical drill can have several different cutting edge geometries, which can have a decisive influence on the success of treatment in machining. The characteristics of the drill materials are mentioned, and the process of making drills is described. In the experimental part of the paper the results of treatment for a number of drills, made of suitable materials and various forms of frontal blade, are presented.

Key words: drilling, drill geometry, drill manufacturing, tool material

1. UVOD

Rezni alati su sredstva za rad koja dolaze u direktni dodir s materijalom, oblikuju ga i utječu na njegov završni izgled obradom odvajanjem čestica ili deformiranjem.

Rezni alati mogu biti:

- Alati za sječenje koji u izravnom dodiru razdvajaju materijal pomoću oštice u obliku klina, bez odvajanja čestica (noževi na škarama, žigovi i matrice štanci);
- Alati za odvajanje koji u izravnom dodiru režu materijal odvajanjem čestica pomoću oštice u obliku klina (tokarski nož, glodalo, svrdlo);
- Alati za odnošenje bez izravnog dodira materijala i rezne oštice, koji obrađuju materijal odnošenjem čestica korištenjem energije (elektroda za obradu elektroerozijom).

Oštica reznog alata za vrijeme obrade razara međusobnu povezanost čestica materijala, prilikom čega je izložena mehaničkom, toplinskom i kemijskom djelovanju, odnosno trošenju. Postojanost i vijek trajanja oštice ovise o materijalu alata i obratka, režimima rada, a najviše o brzini rezanja. Alat se sastoji od reznog dijela koji omogućava proces obrade (klin) i držala cilindričnog ili konusnog oblika, koje služi za stezanje na alatni stroj te prijenos vrtnje i sila rezanja.

2. SVRDLA

Svrdla su alati koji se upotrebljavaju za bušenje i proširivanje otvora i provrta, a dijele se na spiralna, ravna, s pločicama od tvrdog metala, zabušivače, specijalne izvedbe, te noževe i motke za bušenje.

Spiralna ili navojna svrdla izrađena su iz okruglog čelika, sa žljebovima jednolikog uspona urezanim u tijelu valjka. Na vrhu svrdla nalazi se šiljak s izbrušenim plohamama, koje zajedno sa čelnim plohamama žlijeba tvore glavne rezne oštice. Osnovne osobine radnog dijela spiralnog svrdla su konusni radni vrh i dva spiralna žlijeba za odvod čestica i dovod tekućine za hlađenje. Tijelo radnog dijela svrdla izvodi se konusno od vrha prema držalu u omjeru 1:1000, odnosno 0,1 mm na svakih 100 mm duljine oštice. Time se smanjuje trenje dijela alata koji ne reže i materijala te sprečava zaribavanje alata u materijalu. Jezgra alata povećava se prema dršci, odnosno produljuje se poprečna oštica zbog povećanja čvrstoće alata. Držalo svrdla može biti cilindričnog ili konusnog oblika.

Svrdla s pločicama od tvrdog metala upotrebljavaju se za obradu materijala koji ne zahtijevaju veliki kut uspona spirale. Najviše se koriste u slučajevima kad se alat iz brzoreznog čelika mnogo troši ili potpuno zataji. Kroz vrh oštice običnog spiralnog svrdla izgloda se utor za ugradnju pločice iz tvrdog metala, koja se nakon namještanja tvrdo zalemi.

Ravna ili plosnata svrdla koriste se za bušenje provrta manjih od 1 mm, ili velikih provrta za koje ne postoje spiralna svrdla dovoljne veličine. Najčešće se izrađuju kovanjem iz brzoreznih čelika. Rezne oštice

izbrušene su pod određenim kutom, a moguće je rad u oba smjera. Upotrebljavaju se za obradu plitkih rupa i krhkih materijala (lijevanog željeza, bronce, mjedi), a neki modeli mogu imati i žljebove za lomljene strugotine.

Zabušivačima se izrađuju središnji uvrti za centralno podupiranje dugačkih vretena, osovina i vratila. Imaju šiljak na oba kraja i režu po čitavoj dužini bočne površine. Zabušivači sa središnjim kutom 60° upotrebljavaju se za obratke masa do 100 kg i manje sile rezanja, a oni sa središnjim kutom 90° za obratke masa većih od 100 kg.

U specijalne izvedbe svrdla spadaju spiralna svrdla s dovodenjem ulja, produžena spiralna svrdla, svrdla za duboke prvorvte, šuplja svrdla i svrdla za završnu obradu [1].

Bušenje je operacija koja se izvodi kružnim i translatornim gibanjem svrdla, gdje alat vrtnjom pod pritiskom prodire u materijal i reže ga uz stvaranje krupnije ili sitnije strugotine. Pri bušenju većih prorvta potrebno je provesti predbušenje, kako bi se smanjila aksijalna sila bušenja. Promjer predbušenog prorvta približno je jednak polovini nazivnog promjera, tj. prilikom bušenja prorvta 30 mm potrebno je predbušiti svrđlom promjera 15 mm. Prvot izbušen svrđlom često nema zadovoljavajuću geometrijsku točnost i kvalitetu površine (N12-N8), a to se može poboljšati naknadnom obradom razvrtavanjem.

2.1. Materijali za izradu svrdla

Ovisno o namjeni, tj. materijalu obrade, bira se i materijal iz kojeg se izrađuje svrdlo.

Ugljični alatni čelici podnose male brzine rezanja, a oštica može izdržati temperaturu do 250°C . Rijetko se koriste za rezne alate u strojnoj obradi.

Niskolegirani alatni čelici sadrže do 1,2 % ugljika i do 10 % legirajućih elemenata, kao što su Cr, Mn i drugi. Oštica može izdržati temperaturu do 350°C . Koriste se uglavnom za ručne rezne alate i djelomično za svrdla [2].

Brzorezni čelik, HS ili HSS (engl. High Speed Steel) vrsta je alatnog čelika predviđenog za rad u uvjetima povišene i visoke temperature rezne oštice, tj. za rezanje velikim brzinama. Najčešće su brzorezni čelici tokom rada izloženi lokalnom zagrijavanju do $\approx 600^\circ\text{C}$ (ponekad i 1000°C), trošenju, te udarnom djelovanju obratka na alat. Kemijski sastav ove skupine čelika karakterizira povišeni udio ugljika (0,7-1,3%) i legiranje jakim tvorcima karbida poput kroma, volframa, vanadija i molibdena. Povišeni udio ugljika utječe na stvaranje karbida, koji su postojani i pri povišenim temperaturama.

Sinterirani karbidi se u današnje vrijeme najviše koriste za proizvodnju reznih alata. Isporučuju se kao pločice u obliku trokuta, kvadrata, pravokutnika i drugih geometrijskih oblika, s formiranim oštricom i reznim kutovima. Na držače se pričvršćuju tvrdim lemljenjem ili mehaničkim putem. Pločica pričvršćena lemljenjem može izdržati temperaturu do 900°C , a nakon zatupljenja oštira se brusnim pločama iz silicijeva karbida. Pločice pričvršćene mehanički izdrže radnu temperaturu do 1100°C . Nakon zatupljenja obično se ne bruse, već samo zaokreću tako da sljedeća oštira dođe u radni položaj. Sinterirani karbidi ne podnose udarce, veliki presjek

strugotine i male brzine rezanja. Zbog velikih brzina rezanja, učinak rezanja im je razmjerno velik, a kvaliteta obradene površine dobra [2].

Sinterirane tvrde kovine razvijene su u Njemačkoj (Krupp, 1926.) pod nazivom Widia (njem. wie Diamant; kao dijamant) i znatno su utjecale na razvoj tehnika obrade. Sastoje se od metalnih karbida kao nosioca tvrdoće (WC, TiC i TaC, pa i NbC) te Co, a i Ni i/ili Mo kao veziva. Proizvodnja tvrdih metala sastoji se od prešanja (tlačenja) prašaka karbida i veziva te sinteriranja (toplinske obrade), za što se upotrebljavaju preše i alati za sabijanje praha. Alati su konstruirani prema željenom obliku tvrdog metala, a nakon sinteriranja izvodi se brušenje dijamantnim brusevima [3]. Tvrdoća im doseže vrijednosti 1300 do 1800 HV, a pri temperaturi od 1000°C smanji se samo za 10%. Sinterirane tvrde kovine s TiC su i pri 700°C tvrde od brzoreznog čelika pri sobnoj temperaturi.

Rezna keramika se kao alat za obradu primjenjuje u novije vrijeme. Izrađuje se u obliku pločica, slično kao i sinterirani karbidi, a na držač se pričvršćuje samo mehanički. Oštira može izdržati radnu temperaturu do 1250°C , ima veliku tvrdoću, a nakon zatupljenja svih oštira pločica se baca. Pločice su osjetljive na promjenu temperature, udarce i vibracije, a podnose velike brzine rezanja ($300 - 400 \text{ m/min}$) [2].

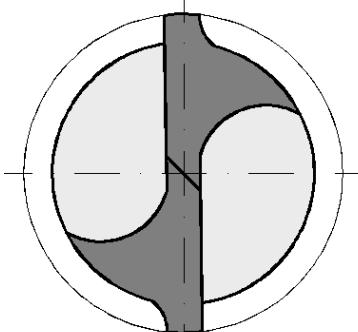
Dijamant je čisti ugljik s kubičnom kristalnom rešetkom. Najtvrdi je rezni materijal i najotporniji prema trošenju. Nedostaci su mu osjetljivost na udarce i niska tlačna čvrstoća. Postojan je samo do temperature 600°C , a iznad 800°C izgara. U upotrebi su prirodni monokristalni dijamant (za finu obradu), te prirodni i umjetni polikristalni dijamant (PCD). Dijamantni alati pogodni su za obradu aluminija, aluminijskih slitina, titana, bakra i bakrenih slitina, zlata, srebra, umjetnih materijala, tvrde gume, grafita, keramike, stakla, kamena i azbesta [4].

2.2. Geometrija oštice svrdla

Dužina rezne oštice alata i ukupna dužina alata ovise o standardu prema kojem je izrađen. Kod standardne izvedbe je radna dužina svrdla najčešće $3xd$, $4xd$, $5xd$, $8xd$ ili $12xd$ (d -promjer svrdla). Kod specijalnih izvedbi je radna dužina najčešće: dubina bušenja + 4 mm.

Geometrija alata prilagođava se materijalu koji se obrađuje, a vrh rezne oštice može poprimiti nekoliko različitih oblika.

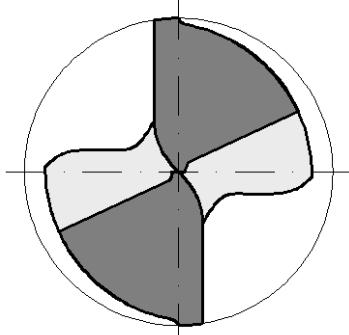
- Klasična oštira

Slika 1. Klasična oštira svrdla

Oštrica ovog tipa uglavnom se koristi kod svrdla malih promjera (do 1,5 mm), za mekane čelike, aluminij i njegove legure, drvo i plastiku. Nije postojana na trošenje.

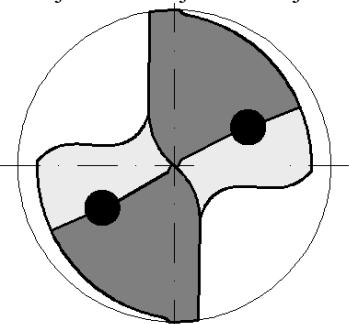
- S korekcija

Slika 2. S korekcija čone oštice svrdla

Čeona oštrica ima mali radijus, a pogodna je za obradu ugljičnog čelika, sivog lijeva, lijevanog željeza i legiranog čelika čvrstoće do 1000 N/mm^2 . Kvaliteta obrade prvrta je visoka. Konus (pomlađivanje) je $0,2/100 \text{ mm}$. Brzina rezanja $v_c = 60-100 \text{ m/min}$ bez hlađenja i $70-120 \text{ m/min}$ s hlađenjem, posmak $f \approx 0,025 \times d, \text{ mm/okr.}$

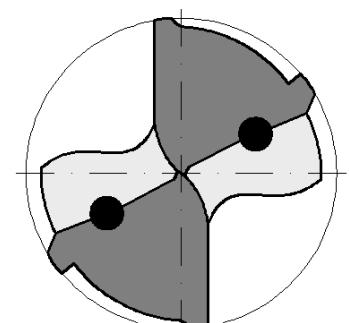
- S korekcija s unutarnjim hlađenjem

Slika 3. S korekcija s unutarnjim hlađenjem čone oštice svrdla

Kod S korekcije se čeona oštrica svrdla hlađi kroz alat, tj. unutarnjim hlađenjem. Koristi se za obradu ugljičnog čelika, sivog lijeva, lijevanog željeza i legiranog čelika čvrstoće preko 1000 N/mm^2 . Kvaliteta obrade prvrta je visoka. Brzina rezanja $v_c = 60-100 \text{ m/min}$ bez hlađenja i $70-120 \text{ m/min}$ s hlađenjem, posmak $f \approx 0,025 \times d, \text{ mm/okr.}$

- S korekcija s dvostrukim vođenjem

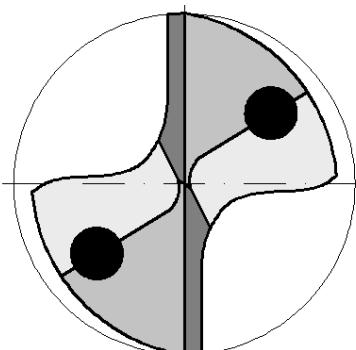
Slika 4. S korekcija čone oštice svrdla s dvostrukim vođenjem

Koristi se prilikom obrade ugljičnog čelika, sivog lijeva, lijevanog željeza i legiranog čelika čvrstoće do 1000 N/mm^2 , te za povećane zahtjeve glede kvalitete obradene površine (ravnost, tolerancija). U dobrom uvjetima postiže kvalitetu obradene površine N8, dok je u vrlo dobrom uvjetima moguće postići N7. Brzina rezanja $v_c = 60-100 \text{ m/min}$ bez hlađenja i $70-120 \text{ m/min}$ s hlađenjem, posmak $f \approx 0,025 \times d, \text{ mm/okr.}$

- S korekcija s lomačem strugotine

Geometrija svrdla potpuno je ista kao i kod obične „S korekcije“, samo što je kod ovog svrdla fazeta čone oštice prerezana na nekoliko mjesta kako bi se strugotina lomila. Takav oblik čone oštice koristi se kod žilavih materijala.

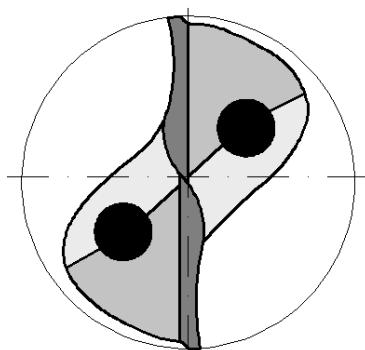
- Oštrica s dvije čone fazete

Slika 5. Čeona oštrica svrdla s dvije čone fazete

Koristi se za obradu nehrđajućeg čelika, sivog lijeva, legiranih čelika čvrstoće preko 1000 N/mm^2 , legura titana i legura nikla. Čeona oštrica ima dva kuta, što povećava vijek trajanja alata, a izvedena je s velikim radijusom. Brzina rezanja $v_c = 20-50 \text{ m/min}$ bez hlađenja i $25-60 \text{ m/min}$ s hlađenjem, posmak $f \approx 0,0080-0,02 \times d, \text{ mm/okr}$ (ovisno o čvrstoći materijala koji se obrađuje).

- S korekcija za obradu lakih metala

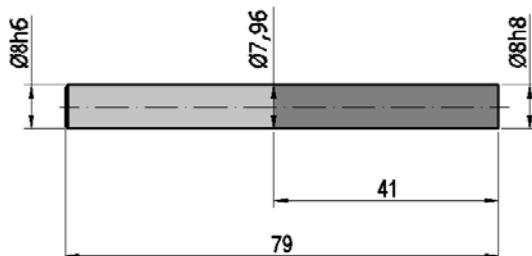
Slika 6. S korekcija čone oštice svrdla za obradu lakih metala

Koristi se za obradu lakih metala (aluminij, magnezij i njihove legure). Prednost joj je velika točnost prvrta (ravnost i tolerancija) kao i visoka kvaliteta obrade. Oštrica je slična čeonoj oštici s dvije fazete, ali je radijus povećan. Brzina rezanja $v_c = 150-350 \text{ m/min}$, a posmak $f \approx 0,03-0,06 \times d, \text{ mm/okr}$ (ovisno o čvrstoći materijala koji se obrađuje).

3. IZRADA SVRDLA

Za materijal svrdla upotrijebljena je šipka $\phi 8h6$ iz tvrdog metala P01, pogodnog za bušenje velikim brzinama rezanja. Radni dio svrdla je izrađen prema standardu DIN 6537, a stezni dio prema DIN 6535 HA. Dužina radnog dijela za svrdlo promjera $\phi 8$ mm iznosi 41mm, ukupna dužina 79 mm, a max. dubina bušenja je 36 mm. Rezni dio izrađuje se u toleranciji h8, a cilindrična drška u toleranciji h6.

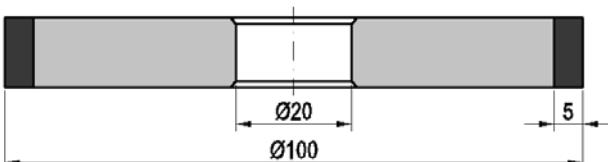
Pošto je polazni materijal već brušen na toleranciju h6, nije potrebno obradivati dršku. Brusi se samo konus radnog dijela 1:1000, što na dužini od 41 mm iznosi 0,041 mm.

Slika 7. Brušenja konusa na radnom djelu svrdla

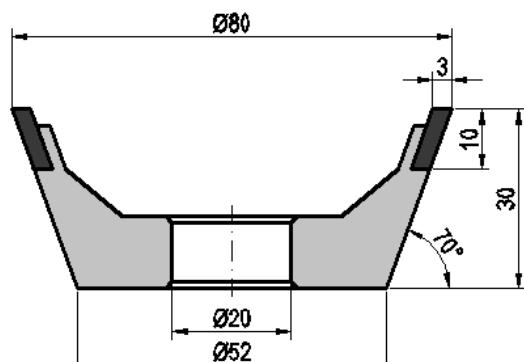
Nakon brušenja konusa radnog dijela na kružnoj brusilici, slijedi završno brušenje reznih oštice svrdla na CNC alatnoj brusilici. Dijamantnim brusevima izrađuju se spiralni utori, natražna faza te čone oštice svrdla. Hlađenje obradka i dijamantnog brusa vrši se uljem, radi dobivanja što bolje kvalitete obrađene površine.

Za brušenje su dovoljna dva tipa dijamantnih bruseva. Brus označe 1A1 (slika 8) služi za brušenje spiralnih utora, brušenje natražne faze te za urezivanje čela ili brušenje zašiljka.

Slika 8. Brusna ploča 1A1

Za izradu čone oštice koristi se brus označe 11V9 (slika 9).

Slika 9. Brusna ploča 11V9

4. TESTIRANJE SVRDLA

Za potrebe testiranja izrađeno je pet svrdla promjera 8 mm. Šesto svrdlo je standardno svrdlo izrađeno iz brzoreznog čelika (HSS - High Speed Steel). HSS svrdlo koristi se samo za usporedbu kvalitete bušenja i kvalitete obrade. Svrdla iz tvrdog metala imaju 3 različite geometrije rezne oštice, a označena su nazivima „Uzorak 1“ do „Uzorak 5“ (tabela 1).

Tabela 1. Svrdla za ispitivanje

Naziv	Geometrija oštice	Metalna prevlaka
Uzorak HSS	klasična	nema
Uzorak 1	S korekcija	nema
Uzorak 2	S korekcija s 2 fazete	nema
Uzorak 3	S korekcija s 2 fazete	TiN
Uzorak 4	S korekcija s 2 fazete	TiAlN
Uzorak 5	S korekcija s 2 fazete i dvostrukim vodenjem	nema

Svrdla su testirana na klasičnoj alatnoj glodalici Prvomajska ALG 100, na materijalu oznaće Ck 45 (Č1531). Izabran je broj okretaja svrdla 1020 min^{-1} i posmak $f=0,15 \text{ mm/okr}$. Bušenje je izvršeno uz hlađenje emulzijom Fuchs ecocool 5000. To je djelomično sintetička, biostabilna, emulgirajuća tekućina za tešku i normalnu i tešku obradu čelika, lijevanog željeza, obojenih metala i aluminija. Ne sadrži klor, cink ni sumpor. Preporučeni omjer koncentracije je 3-5%.

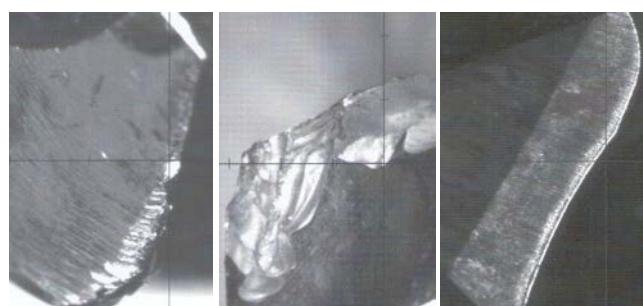
Oštećenje svrdla periodično se prati na optičkom uredaju ZOLLER Smarcheck CNC, čija preciznost iznosi $\pm 0,001 \text{ mm}$.

Prilikom testiranja svrdla praćene su promjene na reznoj oštici nakon svakih 10 izbušenih rupa, a rezultati su prikazani u tabeli 2.

Tabela 2. Rezultati testiranja svrdla

Uzorak	Broj rupa			Lom strugotine	Napomena
	10	20	30		
HSS	8 -	-	-	srednje dobro	oštećena rezna oštica
1	•	13 -	-	dobro	lom rezne oštice
2	•	•	•	dobro	nema oštećenja
3	•	•	•	dobro	nema oštećenja
4	•	•	•	dobro	nema oštećenja
5	•	•	•	dobro	nema oštećenja

Nakon izvršenih testiranja pristupilo se detaljnou pregledu rezne oštice svakog svrdla.

Slika 10. Oštice svrdla nakon testiranja

Svrdlo iz brzoreznog čelika (slika 10a) nije moglo podnijeti visoke režime obrade, te je njime izbušeno samo 8 rupa. Prilikom bušenja svrdlom Uzorak 1 (slika 10b) došlo je do kolizije alata i radnog komada, pri čemu se rezna oštica alata oštetila. Razlog kolizije je ljudska pogreška,

Svrdlo pod nazivom Uzorak 2 se kod testiranja pokazalo najboljim. Strugotina je bila jednolikog oblika i jednoliko lomljena, a odvođenje strugotine je najbolje u usporedbi s ostalim svrdlima.

Svrdla Uzorak 3 i Uzorak 4 imala su jednaku geometriju rezne oštice, s tim da su na njih nanesene tvrdometalne prevlake. Nakon izbušenih 30 prvrta na svrdlima nije bilo vidljivih oštećenja rezne oštice.

Prilikom testiranja svrdla Uzorak 5 primjećeno je slabije odvođenje strugotine, a oblik strugotine bio je dobar, kao i stanje rezne oštice nakon izbušenih 30 rupa. Izgled rezne oštice svrdla Uzorak 2, Uzorak 3, Uzorak 4 i Uzorak 5 bio je veoma sličan i prikazan je na slici 10c.

Kontakt autora:

mr.sc. Zlatko Botak
Sveučilište Sjever
104. brigade 1
42000 Varaždin
042/493-339
zbotak@unin.hr

5. ZAKLJUČAK

Iz rezultata testiranja vidljivo je da svrdlo izrađeno iz HSS materijala ne može parirati svrdlu iz tvrdog metala pri obradi čelika. Prednost mu je jedino u relativno niskoj cijeni od 20-tak kn, dok se cijena svrdla iz tvrdog metala istog promjera kreće u granicama 250 - 350 kn, ovisno o proizvođaču. Veliku ulogu prilikom eksploracije ima i tvrdometalna prevlaka. Alat s prevlakom može biti 1-7 puta učinkovitiji, brzina rezanja može biti veća i do 90%, a potrošnja električne energije smanjiti se i do 70%. Kvaliteta obrađene površine također je bolja kod svrdla s prevlakom.

Provedeno testiranje upotpunjuje činjenicu da je rezna oštica s tzv. S korekcijom daleko bolja od klasične oštice.

Problem kod testiranja bio je u stroju, jer klasična glodalica ALG-100 ima masu od svega nekoliko stotina kilograma, pa veliki problem kod bušenja stvaraju vibracije, koje mogu prouzročiti oštećenja ili lom alata.

Testiranjem različitih geometrija rezne oštice u realnim uvjetima proizvodnje, moguće je proizvesti kvalitetan i konkurentan proizvod za tržište, a eventualni nedostaci mogu se ukloniti u ranoj fazi izrade.

Nakon što se proizvede tehnološki kvalitetan proizvod, kreće se u daljnja poboljšanja, a to su uglavnom smanjenja vremena izrade.

6. LITERATURA

- [1] http://hr.wikipedia.org/wiki/Rezni_alat
(Dostupno: 19.01.2014.)
- [2] Matošević, M.: Tehnologija obrade i montaže, UM,
Nova Gradiška, 2001.
- [3] Hrgović, D.: Tehnički materijali 2, Školska knjiga
Zagreb, 2001.
- [4] Kraut, B.: Strojarski priručnik, Sajema, Zagreb,
prosinac 2009.
- [5] Rebec, B.: Rezni alati, Sveučilište u Zagrebu,
Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb, 1988.